

5717
Σ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΛΟΓΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

Η

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

(ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗ)

ΑΝΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ "ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ"

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

—
1931

5451

Σ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΛΟΓΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

Η

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

(ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗ)

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ "ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ"

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1931

Η

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ μεταρρύθμισις τοῦ Ἡμερολογίου εἶναι, ὅπως ὁ κόσμος, παλαιὰ ἱστορία, ἥτις ἐπανερχεται ἐπὶ τοῦ τάπητος ὁσάκις οἱ σοφοὶ πολῖται τοῦ πλανήτου μας διαμαρτύρονται ἐσκεμμένως ἐναντίον τῆς ἀσυναρτησίας του. Ἡ ὥρα τῆς ἐνοποιήσεως τοῦ Ἡμερολογίου εἶναι τελείως ἐπιθυμητὴ παρ' ὄλων τῶν ἐπιστημόνων καὶ ὅχι τῶν ὀλιγωτέρων, οἵτινες τὴν ἐσκέφθησαν καὶ τὴν σκέπτονται ἀκόμη.

Ἡ ἱστορία δεικνύει ὅτι τὰ σπουδαιότερα προβλήματα ἔπου τὸ ἐνδιαφέρον καὶ αἱ ζωηραὶ ἐπιθυμίαι παρουσιάζονται βιαίως, εἶναι τὰ πλέον δύσκολα πρὸς λύσιν. Τούναντίον τὰ μικρὰς σπουδαιότητος ζητήματα εἶναι τὰ μόνα τὰ ὁποῖα δύναται τις νὰ θίξῃ μὲ ἐλπίδα ἐπιτυχίας καὶ λύση ἐνίστε.

ΠΛΗΘΥΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

Ἐπάρχει μέγας ἀριθμὸς Ἡμερολογίων ἐν χρήσει, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ὡς βάσιν ἄλλα μὲν τὸν μῆνα, ἄλλα δὲ τὸ ἔτος. Ὅλαι αἱ περιπλοκαὶ καὶ ἀνωμαλῖαι τῶν πολυπληθῶν Ἡμερολογίων προέρχονται ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν κοινοῦ μέτρου μεταξὺ τῆς ἡμέρας, τῶν σεληνιακῶν μηνῶν καὶ τοῦ ἔτους, ἐν ἄλλαις λέξεσι 1ον] ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν ἀκριβοῦς ἀριθμοῦ ἡμερῶν μεταξὺ δύο ἀλλεπαλλήλων ἐπανόδων τῆς αὐτῆς ἐποχῆς· 2ον] ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν ἀκριβοῦς ἀριθμοῦ ἡμερῶν τῆς αὐτῆς σεληνιακῆς φάσεως καὶ 3ον] ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν ἀκριβοῦς ἀριθμοῦ διαδοχικῶν ἐπανόδων τῆς αὐτῆς σεληνιακῆς φάσεως διαρκοῦντος τοῦ ἔτους. Ὁ διαρρέων χρόνος μεταξὺ δύο πανσελήνων καὶ δύο νέων σεληνῶν, ὅστις εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ μηνός, ἰσοῦται μὲ 29 ἡμέρας, 12 ὥραι, 44 πρῶτα λεπτά, 2 δεύτερα καὶ $\frac{8}{10}$ καὶ δὲν ἐμπεριέχεται ἀκριβῶς εἰς τὸν ὀλικὸν ἀριθμὸν τοῦ ἔτους.

Εἰς τὰς Ἰνδίας ὑπάρχουσι συγκεχυμένως 15 Ἡμερολόγια μὲ διαφόρους ἡμερομηνίας. Εἰς τὴν Σινναπούρην ὑπάρχουσι 4. Ἐπάρχουσιν ἐξ εἰς τὰς κοσμοπολίτιδας πόλεις, οἷαι ἡ Σαγκάη, ἡ Καλκοῦττα, τὸ Κάϊρον, ἡ Σταμπούλ, ἡ Ὀδέσσα κτλ.

Τὸ Ἰουδαϊκὸν καὶ Μουσουλμανικὸν Ἡμερολόγιον ἔχουσιν ὡς βάσιν τὴν σεληνιακὴν περίοδον. Τὸ Μουσουλμανικὸν Ἡμερολόγιον δὲν ἐπασχελεῖται

μέ τας εποχάς. Τὸ ἔτος ἀποτελεῖται ἀπὸ 12 μῆνας, ἐξ 29 ἢ 30 ἡμερῶν καὶ περιλαμβάνει ἄλλοτε 354, ἄλλοτε 355 ἡμέρας. Ἡ ἑναρξίς τοῦ μουσουλμανικοῦ ἔτους ἀργοπορεῖ ἕκαστον ἔτος κατὰ 10 περίπου ἡμέρας.

Τὸ Ἰουδαϊκὸν Ἡμερολόγιον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μεταλλάσσεται οὕτως ὥστε νὰ ἰσοδυναμῇ ἐν μέρει μὲ τὸ ἰδικὸν μας· πρὸς τοῦτο παρεμβάλλεται ἐνίοτε μεταξὺ τῶν συνήθων ἐτῶν, τῶν 12 σεληνιακῶν μηνῶν, ἐν ἔτος, περιλαμβάνον καὶ δέκατον τρίτον μῆνα.

Ὁ Μωϋσῆς ἐπενόησεν αἰώνιον Ἡμερολόγιον συνδυάσας τὰ ἔτη τῶν ἐξ μηνῶν τοῦ Ἰακώβ, τὰ χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν μέχρι τῆς Ἐξόδου μετὰ τῶν 12 ἴσων μηνῶν ἐκ 30 ἡμερῶν τοῦ Ἡμερολογίου τῶν Αἰγυπτίων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Αἰγύπτιοι προσέθετον 5 ἡμέρας εἰς τὸ τέλος τῶν 12 αὐτῶν μηνῶν, ὁ Μωϋσῆς, διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἐκ 365 ἡμερῶν ἔτος, μετέφερε τρεῖς ἐκ τῶν ἡμερῶν τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὸ τέλος τοῦ θου αὐτοῦ μηνός, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διατηρήσῃ παντοῦ 6 ἡμέρας ἐργασίας μεταξὺ τῶν Σαββάτων. Τέλος ὁ Μωϋσῆς ἤρχιζε τὸ ἔτος του κατὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν, ἐνῶ οἱ Αἰγύπτιοι ἤρχιζον τὸ ἰδικὸν των κατὰ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν.

Ἐπίσης ὁ Μωϋσῆς παρενέβαλε μίαν ἀχρονολόγητον ἡμέραν κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Πεντηκοστῆς. Αἱ ἐορταὶ αὗται ἐγένοντο τὴν ἐβδόμην Κυριακὴν μετὰ τὸ Πάσχα, ἤτοι τὴν 49ην ἡμέραν καὶ ἐξηκολούθουν μέχρι τῆς 50ῆς ἡμέρας, ἤτοι μέχρι τῆς δευτέρας τῆς Πεντηκοστῆς, ἡμέρας τῆς Ἐξόδου. Τὸ ὄνομα ἔθεν τῆς Πεντηκοστῆς προήρχετο ἐκ τῆς πεντηκοστῆς ταύτης ἡμέρας, τὴν ὁποίαν ὁ Μωϋσῆς ἐθεώρει ὡς ἰδιαιτέραν μετὰ τὴν Ἐξόδον, ὕστερον ἀπὸ 3400 ἔτη, ὡς ἐν ἕκτακτον Σάββατον. Ἦτο ἡμέρα ἀχρονολόγητος, ἣτις καθίστα ἀμετάβλητον τὴν ἡμερομηνίαν τῶν τελετῶν, τῶν Σαββάτων κτλ. τοῦ πρώτου βιβλικοῦ καὶ αἰωνίου Ἡμερολογίου. Ὁ Μωϋσῆς προσέτι συνεπλήρωνε τὸ Ἡμερολόγιον διὰ τῆς προσθήκης μιᾶς δισέκτου ἐβδομάδος κάθε 28 ἔτη.

Ὁλος ὁ Χριστιανισμὸς χρησιμοποιεῖ σήμερον δύο Ἡμερολόγια, ἔχοντα ὡς κυρίαν βᾶσιν τὸ ἔτος καὶ ὡς δευτερεύουσιν τὸν μῆνα, τὸ Ἰουλιανὸν καὶ τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον. Ἡ ἐξάλειψις τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς τῶν 13 ἡμερῶν ἐγένετο κατ' ἀπόρριψιν τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου, τὸ ἔτος 1923. Τελευταίως δὲ οἱ Ἕλληνες οἱ Σέρβοι, οἱ Ρουμάνοι καὶ οἱ Βούλγαροι πρὸςδέχθησαν τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον διὰ τὰς ἀκινήτους ἐορτὰς, διατηροῦντες ἀκόμη τὸ Ἰουλιανὸν διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα.

ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ

Ἐκ τῆς πληθύος τῶν Ἡμερολογίων προκύπτουσι πλεῖστα δυσχέρειαί, αἵτινες προξενοῦσιν ἐνοχλήσεις εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν διαφορῶν ἀσχο-

λιῶν, τὰς ὁποίας οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ζήτημα ὑψίστης σπουδαιότητος, ὡς ἔχον μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ πλείστων συμφερόντων.

Καὶ πρῶτον ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ὁ συναλλαττόμενος διὰ συναλλαγματικῶν περιέρχεται εἰς δύσκολον θέσιν. Ἡ συνήθεια τοῦ ἐκδίδειν ἐνός, δύο ἢ τριῶν μηνῶν συναλλαγματικὰς ἢ 30,60 ἢ 90 ἡμερῶν ὕψους εἶναι κοινή, ἀλλὰ οὐδεὶς ἐκδότης εἶναι βέβαιος περὶ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως, ἐν ὅσῳ τὸ Ἡμερολόγιον εὐρίσκεται εἰς τὴν σημερινὴν λαβυρινθώδη κατάστασιν.

Αἱ διαιρέσεις τοῦ ἔτους εἰς μῆνας, τριμηνίας, ἐξαμηνίας εἶναι ἄνισοι, προξενοῦσαι ἀμηχανίας καὶ ἀμφιβολίας, ἀπωλείας χρόνου καὶ χρημάτων, ἀποπλανήσεις καὶ ἀδικίας εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἡμερομισθίων, τῶν τόκων, τῶν προσόδων, τῶν τρεχουμένων λογαριασμῶν.

Οἱ μῆνες ἔχουσιν 28, 29, 30 καὶ 31 ἡμέρας. Αἱ τριμηνίαί ἄλλοτε ἔχουσι 90, ἄλλοτε 91 ἢ 92 ἡμέρας, πρᾶγμα ὅπερ διαστρέφει τὰς στατιστικάς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν περιλαμβανομένων ἐβδομάδων, ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τὰς διαφόρους τριμηνίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὰς δύο ἐξαμηνίας εἶναι ἄνισος.

Εἰς τὰ πλεῖστα κράτη ἡ ἀνισότης τῶν μηνῶν ἠνάγκασε τὰ οἰκονομικὰ ἰδρύματα νὰ ὑπολογίζωσι διὰ τοὺς τρεχουμένους λογαριασμοὺς καὶ παρακαταθήκας τὸ ἔτος εἰς 12 μῆνας, ἕκαστον μῆνα εἰς 30 ἡμέρας δηλαδὴ τὸ ἔτος μόνον εἰς 360 ἡμέρας, ἐνῶ τὸναντίον διὰ τὴν προεξόφλησιν τῶν συναλλαγματικῶν ὑπολογίζουσιν ἐπὶ ἀκριβοῦς ἀριθμοῦ 365 ἡμερῶν. Ἀπὸ τὸ ἐν ἔτος πρὸς τὸ ἄλλο, τὰ ποσοστὰ τοῦ αὐτοῦ μηνός δὲν συμπίπτουσιν εἰς τὰς ἰδίας ἡμέρας. Τὰ περιοδικὰ γεγονότα, δημόσια ἢ ἰδιωτικά, αἱ ἐπέτειοι, αἱ λήξεις προθεσμίας, γραμματίων, αἱ πανηγύρεις, αἱ ἀγοραί, αἱ διάφοροι συνελύσεις δὲν ἐπανέρχονται κατὰ τὰς ἰδίας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Αἱ 1, 15 καὶ 30 τοῦ μηνός δυνατὸν νὰ εἶναι Κυριακὴ. Τὸ τέλος τῶν μηνῶν, τῶν τριμηνιῶν, τῶν ἐξαμηνιῶν καὶ τοῦ ἔτους, δυνατὸν νὰ εἶναι Κυριακὴ ἢ μίᾳ ἐορτάσιμος νόμιμος ἡμέρα.

Ἄλλος λόγος καὶ σοβαρωτέρα δυσχέρεια εἶναι ἡ μεταλλαγὴ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα καὶ τῶν κινητῶν ἐορτῶν. Θὰ ἀποδείξωμεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ μονιμοποιήσωμεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα, χωρὶς νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν τελείαν μεταρρύθμισιν τοῦ Ἡμερολογίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Πάσχα, ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματος ἀποδεικνύεται, εἶναι ἐορτὴ τῆς θεᾶς τοῦ ἔαρος τῶν Βαβυλωνίων Ἰσθάρ (Ishtar), ὅπερ ἦλθε μέχρις ἡμῶν παρὰ τευ-

τονικῶν πηγῶν καὶ ὅπερ εἶναι τὸ αὐτὸ ὅπως ἡ Ἀστάρτη (Astare) τῶν Ἑλλήνων(1).

Ἡ ἑορτὴ τῆς θεᾶς τοῦ ἔαρος παρὰ τοῖς Βαβυλωνίοις, ὀρίζετο ἕσον τὸ δυνατόν πλησιέστερον πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς ἔαρινῆς ἰσημερίας, ἐξακριβωμένης ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων. Ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως συνέβη κατὰ τὸ Ἑβραϊκὸν ἡμερολόγιον τὴν 14ην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Νισάμ, καὶ ὅπερ ἔπρεπε νὰ συμπίπτῃ ἐν Πανσελήνῳ.

Ὅτε ὁ Χριστιανισμὸς μετεδόθη εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, οἱ ἐξ Ἰουδαίων Χριστιανοὶ διετήρησαν τὴν Ἰουδαϊκὴν συνήθειαν ὡς ἐώρταζον τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου κατὰ τὸ Ἑβραϊκὸν Πάσχα, μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, τὴν Κυριακὴν. Ἀφ' ἑτέρου, οἱ ἐξ Ἑλλήνων Χριστιανοὶ καθιέρωσαν τὴν πρώτην τῆς ἐβδομάδος ἡμέραν, οὕτω δὲ ὑπῆρξε μεγάλη διαφορὰ εἰς τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας.

Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος εἰς τὴν Σύνοδον τῆς Νικαίας [325 μ. Χρ.], προσεπάθησε νὰ ἐξομαλύνῃ τὴν διαφορὰν ταύτην, κατόπιν δὲ μακρᾶς μελέτης, ἡ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως τὸ Πάσχα ἑορτάζεται τὴν Κυριακὴν μετὰ τὴν πρώτην ἔαρινὴν πανσέληνον, ἢ μετ' αὐτήν. Ἀνετέθη δὲ εἰς τὸν ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας ἵνα συμβουλευῆται κατ' ἔτος τοὺς περιφήμους ἀστρονόμους οἱ ὅποιοι θὰ ὑπεδείκνυον αὐτῷ κατ' ἔτος τὴν κατάλληλον ἡμέραν πρὸς ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα· παρ' αὐτοῦ θὰ ἐπληροφορεῖτο ὁλόκληρος ὁ Χριστιανικὸς κόσμος.

Ἄλλ' ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν ὑπολογισμῶν πανσέληνος δὲν συμπίπτει πάντοτε μετὰ τῆς προγματικῆς πανσελήνου, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ πρὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων πρὸ Χριστοῦ ἀκμάσαντος Ἑλληνος φιλοσόφου Μέτωνος, ὅπερ ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἑτέρου διασήμου φιλοσόφου Καλίππου, ἀκμάσαντος ὡσαύτως πρὸ Χριστοῦ. Οἱ Βαβυλώνιοι εἶχον ἐν χρήσει τὸν Δεκαεννεαετῆ κύκλον γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Σάρως, τὸν ὅποιον ὁ Μέτων εἶχεν ἀποδείξει ἀνακριβῆ καὶ συνέστησε κύκλον περιλαμβάνοντα ἄνω τῶν 5,000 σεληνιακῶν μηνῶν. Τὸν κύκλον τοῦτον τοῦ Μέτωνος, τελειοποιηθέντα ὑπὸ τοῦ Καλίππου, μεταχειρίζονται εἰσέτι πρὸς διακανονισμὸν τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ Πάσχα.

Ἡ μεταρρυθμίσις τοῦ ἡμερολογίου ὑπὸ τοῦ Γρηγορίου ἐπέφερε ποιᾶν τινα περισσοτέραν πρὸς τὴν ἀκρίβειαν προσέγγισιν, ἀλλ' ἐπὶ αἰῶνας διά-

(1) Ἀστάρτη ἦτο ἡ θεὰ τῶν Φοινίκων καὶ Σύρων, τῆς ὁποίας περίφημος ναὸς ὑπῆρχεν ἐν Ἱερραπόλει τῆς Συρίας. Οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες ἀπέδιδον τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς τὴν Ἀφροδίτην, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς τὴν Ἄρτεμιν.

φορα ἔθνη τῆς Εὐρώπης ἐώρταζον τὸ Πάσχα κατὰ διαφόρους ἐποχάς, ὅπως καὶ νῦν συμβαίνει μετὰ τὴν Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Εὐρώπης.

ΑΔΥΝΑΤΟΣ Ἡ ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τὸ Πάσχα ἀφοῦ εἶναι ἡ μεθεπομένη τῆς Μ. Παρασκευῆς, δεόν νὰ ᾖ ἡ ἡμέρα ἣτις ἐπακολουθεῖ τὴν πρώτην ἔαρινὴν πανσέληνον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ πανσέληνος αὕτη δύναται νὰ συμπέσῃ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς συμπεριλαμβανομένας μετὰ τῆς 21 Μαρτίου (δυνατὸν νὰ εἶναι Σάββατον) καὶ τῆς 29 Ἀπριλίου (δυνατὸν νὰ εἶναι Δευτέρα), τὸ Πάσχα δύναται νὰ συμπέσῃ μετὰ τῶν δύο τούτων ἡμερομηνιῶν, αἵτινες παρουσιάζουσι διαφορὰν 35 ἡμερῶν.

Ἡ μεταλλαγὴ καὶ ἡ μετακίνησις αὕτη τοῦ Πάσχα παρέχει σοβαρὰς δυσχερείας διὰ τὰς ἐργασίας, τὰ ταξίδια, τὴν περιήγησιν, τὴν διδασκαλίαν, τὴν γεωργίαν. Ὅποτε ἡ τεσσαρακοστὴ εἶναι πρώϊμος, ἡ περὶδος τῶν κοινωνικῶν ἑορτῶν (ἀπόκριω) ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Χριστουγέννων εἶναι λίαν βραχεῖα, ἐνῶ ἐὰν ἡ τεσσαρακοστὴ εἶναι ὄψιμος ἐπέρχεται ἀνάλογος ἐπιβράδυνσις τῆς μετὰ τὸ Πάσχα καὶ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐποχῆς, ὅπερ ἐπηρεάζει τὸν ἀριθμὸν τῶν γάμων, οἵτινες γίνονται πρὸ τῆς τεσσαρακοστῆς. Ἀπεδείχθη ὅτι εἰς μέρη τινὰ τὸ ἐμπόριον χάνει ἑκατομμύρια φράγκων, ὅτε ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα πίπτει κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον.

Αἱ δυσχέρειαι αὗται γίνονται σοβαρώτεροι ἐκ τοῦ ὅτι ἡ μετακίνησις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα παρασύρει καὶ τὴν μετακίνησιν πολλῶν ἄλλων ἑορτῶν, πρώτιστα δὲ τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας, ἣτις εἶναι 48ῃ ἡμέρα πρὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, τῆς Ἀναλήψεως, ἣτις ἑορτάζεται 39 ἡμέρας κατόπιν ταύτης, τῆς Πεντηκοστῆς, ἣτις εἶναι 10 ἡμέραι κατόπιν κτλ.· οὕτως ὥστε τὸ βραχυχρόνιον μετὰ τῶν Χριστουγέννων καὶ Πεντηκοστῆς διάστημα ὑπόκειται εἰς ἀνομοίαν καὶ δυσαρέστους ἀναλογίας.

Δυνάμεθα πρὸς στιγμὴν νὰ παραδεχθῶμεν ὅπως τὸ Πάσχα ἑορτάζεται τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου· ἀλλὰ τοῦτο δὲν θὰ εἶναι μία ἀληθὴς μονιμοποίησις, διότι αἱ ἡμερομηνίαι τῶν Κυριακῶν αὐτῶν δύναται νὰ μεταβάλλωνται κατὰ 6 μόνον ἡμέρας ἀπὸ ἐνὸς ἔτους εἰς ἄλλο. Πρακτικῶς 6 ἡμέραι παραμερίσεως εἶναι ὀλιγώτερον σοβαρὰ ἢ 35· λογικῶς ὅμως εἶναι ἀπαράδεκτον, διότι καὶ ἡ ἡμερομηνία αὕτη θὰ παρουσιάζῃ πάντοτε τὴν σοβαρωτάτην θεωρητικὴν δυσχέρειαν, τοῦ μετὰ τῶν Χριστουγέννων καὶ Πάσχα διαστήματος μὴ δυναμένου νὰ εἶναι σταθεροῦ. Τότε μόνον δυνάμεθα νὰ μονιμοποιήσωμεν τὸ Πάσχα ἐὰν αἱ διαφοροὶ Κυριακαὶ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ἐπομένως καὶ τῶν ἄλλων μηνῶν, συμπίπτουσιν ἕκαστον ἔτος κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν. Τοῦτο δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸ ἐν χρήσει ἡμερολόγιον· θὰ καταστῇ δὲ δυνατόν μόνον δι' ἐνὸς νέου

SISMANOGLIO MEGARO

ἡμερολογίου ἀποτελουμένου ἀκριβῶς ἐκ 52 ἐβδομάδων, ἔστωσαν 364 ἡμέραι πλέον μιᾶς ἀχρονολογήτου ἡμέρας ἢ δύο, ὅταν πρόκηται περὶ δισέκτων ἐτῶν.

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

Καλεῖται **τροπικὸν** ἔτος ὁ χρόνος ὅστις παρέρχεται μεταξύ δύο διαδοχικῶν ἀποκαταστάσεων τοῦ ἡλίου διὰ τὴν ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ἐαρινὸν σημεῖον. Ἡ διάρκεια τοῦ τροπικοῦ ἔτους ὀρισθεῖσα μετὰ μεγαλειτέρας ἀκριβείας διὰ παρατηρήσεων πολλῶν ἐτῶν εἶναι :

365 ἡμ., 5 ὥρ., 48', 45'', 71"=355 ἡμ., 242217.

Καλεῖται **ἀστρικὸν** ἔτος ὁ χρόνος ὅστις παρέρχεται μεταξύ δύο ἀποκαταστάσεων τοῦ ἡλίου διὰ τὴν ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ἴδιον σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ διάρκεια τοῦ ἀστρικοῦ ἔτους εἶναι :

365 ἡμ., 6 ὥρ., 9', 9"=365 ἡμ., 256374.

Τὸ ἔτος τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνδιαφέρει εἶναι τὸ τροπικόν· εἶναι ἡ κυρία μὴν ἀξία ἢ ἐπιβεβλημένη εἰς τὴν φύσιν διὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου· περιλαμβάνει συμπλήρωμα ὠρῶν, λεπτῶν καὶ δευτερολέπτων, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν μεγαλειτέραν δυσχέρειαν διὰ τὴν ἀκριβῆ διαίρεσιν τοῦ ἔτους. Δυστυχῶς ἡ διαίρεσις αὕτη ἐγένετο κακῶς, καθότι ὑπάρχουσι μῆνες ἔχοντες 30 ἡμέρας, ἄλλοι 31 καὶ ἄλλοι ἄλλοτε 28 καὶ ἄλλοτε 29.

Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον. — Κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν ἐποχὴν τὸ ἔτος εἶχε διαδοχικῶς 304 ἡμέρας, εἶτα 355 ἡμέρας. Οἱ κληρικοὶ παρενόβαλον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸν ἀναγκαῖον τῶν ἡμερῶν ἀρθμόν, διὰ τὴν ταυτίσωσιν τὸ ἔτος τῶν μετὰ τοῦ ἡλιακοῦ. Τῷ 45 π. Χ. ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ διὰ τὴν κανονίσῃ τὸ ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου ἐκάλεσεν ἐξ Ἀλεξανδρείας τὸν ἀστρονόμον Σωσιγένην. Οὗτος ἀπεδέξατο τὸ ἡλιακὸν ἔτος ὀρίσας αὐτὸ ἐκ 365 ἡμερῶν καὶ 6 ὠρῶν, διαιρούμενον ἐκ 12 μηνῶν· παρεδέξατο κύκλον ἐκ τεσσάρων πολιτικῶν ἐτῶν ἐξ ὧν τὰ τρία πρῶτα ἐκ 365 ἡμερῶν ἕκαστον, τὸ δὲ τέταρτον ἐκ 366, ἦτοι :

3 συνήθη ἔτη ἐκ 365 ἡμ.=1095

1 δισεκτον ἔτος ἐκ 366 » = 366

1461 : 4=365 ἡμ. 25.

Ἡ πραγματικὴ διάρκεια τοῦ ἔτους εἶναι κατὰ τι μικροτέρα τῆς παραδεγεμένης διάρκειας. Χρειαζονται ἀκόμη 11', 15" πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 365 ἡμ. καὶ 6 ὠρῶν.

Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον. — Ἡ συμπληρωματικὴ προσθήκη ἦτο μεγάλη, διότι τὸ τροπικὸν ἔτος ἰσοῦται πραγματικῶς πρὸς 365 ἡμ. 2422 καὶ ὄχι πρὸς 365 ἡμ. 25 ἐξ ὧν μία διαφορὰ 0 ἡμ. 0078, δηλαδὴ σφάλμα 7 ἡμ. 8 ὥρ. ὕστερον ἀπὸ 1000 ἔτη. Ἐπομένως ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία ἦτις γίνεται τὴν 21ην Μαρτίου, μετὰ 1000 ἔτη ὄχι ἐγένετο 8 ἡμέρας ἐνωρίτερον, τὴν 13 Μαρτίου. Ἡ διαφορὰ αὕτη ἐπέφερε σφάλμα 3 ἡμερῶν εἰς 400 ἔτη (ἀκριβῶς 3 ἡμ. 12 ὥρ.) ἢ 9 ἡμέρας εἰς 1200 ἔτη.

Κατὰ τὸ ἔτος 1582 ἐπιστοποιήθη ὅτι ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία ὑπερέβαινε κατὰ 10 ἡμέρας τὴν ἀστρονομικὴν ἡμερομηνίαν. Πρὸς ἐξάλειψιν τῆς διαφορᾶς ταύτης ὁ Πάπας Γρηγόριος XIII διέταξεν ὅπως ἡ 4η Ὀκτωβρίου 1582 ὀνομασθῆ 15η καὶ ὄχι 5η. Πρὸς τούτοις διέταξεν ὅπως ἐντὸς 400 ἐτῶν λαμβάνονται 97 μόνον δισέκτα ἔτη ἀντὶ τῶν 100 ἐτῶν. Ὅθεν ὁ Ἰουλιανὸς ἀπλοῦς κύκλος τοῦ ἡμερολογίου τετραετῆς κύκλος μετεβλήθη εἰς τὸν συνθετώτερον 400ετῆ Γρηγοριανόν, ἦτοι :

303 κοινὰ ἔτη ἐκ 365 ἡμ.=110595 ἡμ.

97 δισέκτα ἔτη ἐκ 366 ἡμ.= 35502 ἡμ.

146097 : 400=365 ἡμ. 2425.

Τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον ἐγένετο διαδοχικῶς δεκτὸν ὑπὸ τῶν πλείστων λαῶν τῆς Εὐρώπης. Καὶ ἡ διάρκεια ὅμως τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου εἶναι ἐσφαλμένη. Διὰ τῆς ἐξαλείψεως εἰς τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον 3 ἡμερῶν εἰς διάστημα 4 αἰώνων ἢ $\frac{3}{400}=0,0075$, ἔπειτα ἔτι τὸ Γρηγοριανὸν ἰσοῦται πρὸς 365,25 - 0 ἡμ. 0078=365 ἡμ. 2422. Ἐπειδὴ δὲ τὸ τροπικὸν ἔτος ἔχει μέσην τιμὴν ἴσην πρὸς 365 ἡμ. 2422, τὸ Γρηγοριανὸν εἶναι ἀκόμη μεγαλιτέρον κατὰ 0 ἡμ. 0003· δέον ἔθεν τὴν ἐξαλείψωμεν 3 ἡμέρας εἰς διάστημα 10000 ἐτῶν ἢ 1 ἡμέραν κάθε 3333 ἔτη.

Περσικὸν Ἡμερολόγιον. — Μᾶλλον ἀκριβέστερον εἶναι τὸ Περσικὸν Ἡμερολόγιον, τὸ ὁποῖον ἔχει περίωδον βραχυτέραν τῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ καὶ θέτει τὴν ἀρχὴν τοῦ πολιτικοῦ ἔτους κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν γίνεται ἡ κατὰ φύσιν ἀρχὴ τοῦ τροπικοῦ. Κατὰ τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο λαμβάνεται εἰς κύκλος 33 ἐτῶν καὶ λογίζονται δισέκτα ἔτη τὰ 4-8-12-16-20-24-28 καὶ 33, ἦτοι λαμβάνονται

25 κοινὰ ἔτη ἐκ 365 ἡμ.=9125 ἡμ.

8 δισέκτα » ἐκ 366 » =2928 ἡμ.

12053 : 33=365 ἡμ. 24.24.

Ἡμερολόγιον Μιλάνοβιτς. — Εἰς τὸ ἐν Κων/πόλει κατὰ τὸ 1923 συνελθόν Παγκόσμιον Συνέδριον, ὁ ἐκ Σερβίας Καθηγητῆς κ. Μιλάνοβιτς

νοβίτις προέτεινεν Ἡμερολόγιον, τοῦ ὁποίου ὁ κύκλος ἀποτελεῖται ἐξ 900 ἐτῶν, ἧτοι λαμβάνονται

682 κοινὰ ἔτη ἐκ 365 ἡμ.=248930 ἡμ.

218 δίσεκτα » ἐκ 366 ἡμ.= 7978 ἡμ.

328718 : 900=365 ἡμ. 2422

Ἡ περίοδος αὕτη τῶν 900 ἐτῶν δίδει ἀκριβῶς τὴν διάρκειαν τοῦ τροπικοῦ ἔτους. Τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο εἶναι 13 φραγὰς ἀκριβέστερον τοῦ Γρηγοριανοῦ. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο τὸ μέσον μῆκος τοῦ πολιτικοῦ ἔτους διαρκεῖ 365 ἡμ. 5 ὥρ. 48' καὶ 48" λεπτὰ καὶ συμπίπτει οὕτω ἀκριβῶς μετὰ τοῦ μήκους τοῦ μέσου τροπικοῦ ἔτους, ὥστε ἡ διαφορὰ μιᾶς ἡμέρας μεταξὺ τοῦ τροπικοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἔτους δύναται νὰ ἐπέλθῃ μόνις μετὰ 40000 ἔτη, ἐνῶ τούναντίον ἡ περίπτωσις αὕτη ἐπέρχεται εἰς τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον ἤδη μετὰ 3333 ἔτη.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας ἐσημειώθησαν πλεῖσται διεθνεῖς κινήσεις περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἡμερολογίου καὶ πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ μετὰ τὴν ἀνακωχὴν. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὡς καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης προσεκλήθησαν ἵνα ἐκφέρωσι τὴν γνώμην των. Ἐπενέβη δὲ εἰς τὴν συζήτησιν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. Ἐπίσης αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις ἐσχημάτισαν διαφόρους Ἐπιτροπὰς πρὸς μελέτην τῆς μεταρρυθμίσεως.

ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. C. Lallemand, μέλους τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Γεωγραφικῶν μηνῶν, τὸ Δέκτον Διεθνὲς ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἡμερολογίου πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ γενικοῦ πολέμου.

Ἡ Διεθνὴς Ἐνωσις τῶν Ἀκαδημιῶν συνελθοῦσα ἐν Πετροπόλει κατὰ τὸ ἔτος 1913 διώρισεν Ἐπιτροπὴν ὥπως μελετήσῃ τὴν ἀπλοποίησιν τοῦ Ἡμερολογίου. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη διὰ 14 ψήφων ἔναντι μιᾶς, τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἀμστερδαμ καὶ τεσσάρων ἀποχῶν, τῆς Ἀκαδημίας τῆς Goettingen, τῆς Κοπεγχάγης, τῆς Λευσίας καὶ τῆς Ρώμης. Ὅλαι αἱ ἄλλαι, τῆς Βουδαπέστης, τῆς Βιέννης, τῆς Γενεύης, τοῦ Λονδίνου, τῆς Μαδρίτης, τοῦ Μονάχου, τῶν Παρισίων, τῆς Πετρούπολεως, τῆς Στοκχόλμης, τοῦ Τοκίου καὶ τῆς Χριστιανίας ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς ἐνοποιήσεως τῶν Ἡμερολογίων.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΙΕΓΗΣ (1914).

Ἡμέρας τινὰς πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ παγκοσμίου πολέμου, τὸ Διεθνὲς ἐν Λιέγη Συνέδριον, συγκροτηθὲν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ βιομηχανικοῦ Χρηματιστηρίου τῆς Λιέγης, εἰς ὃ παρίσταντο αἱ θρησκευτικαί, ἐπιστημονικαί, ἐμπορικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ ἀρχαί, προέτεινε τὰ ἑξῆς ὑπὸ μορφὴν εὐχῆς :

«Τὸ Διεθνὲς Συνέδριον συνελθὼν διὰ τὴν μεταρρυθμίσιν τοῦ Ἡμερολογίου κατὰ τὴν 27ην, 28ην καὶ 29ην Μαΐου τοῦ ἔτους 1914, ἐξετάσαν τὴν πληθὸν τῶν ἐν χρήσει Ἡμερολογίων καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου ζωῆς, ὑποβάλλει τὴν εὐχὴν, ὅπως ἐν νέον παγκόσμιον Ἡμερολόγιον γίνῃ παραδεκτὸν ἀπὸ τὰς πολιτικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς. Ἐπίσης ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ νέον Ἡμερολόγιον εἶναι αἰώνιον, ἐξασφαλίζον ἀμετάβλητον συμφωνίαν μεταξὺ τῶν ἡμερῶν καὶ ἡμερομηνιῶν τοῦ ἔτους.

»Τὸ Συνέδριον ἀφοῦ ἔλαβε γνώσιν τῶν γνώμῶν καὶ ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα τῷ ἐκοινοποιήθησαν, πιστοποιεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπόλυτος δυσγένεια ἀπὸ θρησκευτικῆς ἀπόψεως, ὅπως μείνωσιν ἀχρονολόγητοι μία ἡμέρα τῶν συνήθων ἐτῶν καὶ δύο τῶν δίσεκτων.

»Τὸ Συνέδριον ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ ἔτος ἀποτελεῖται ἐκ 364 χρονολογημένων ἡμερῶν, ἀποτελοῦν 52 τελείας ἐβδομάδας πλέον μιᾶς συμπληρωματικῆς διὰ τὰ συνήθη ἔτη καὶ δύο διὰ τὰ δίσεκτα. Ἐπίσης ὅπως ἡ διαίρεσις τοῦ ἔτους εἰς 12 μῆνας διατηρηθῇ καὶ τέλος ὅπως ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα εἶναι ἀρισμένη διὰ μίαν τῶν πρώτων Κυριακῶν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου».

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΣΥΝΕΛΘΟΥΣΑ ΕΝ ΡΩΜΗ, (1922).

Παρ' ὅλας τὰς ἀποπειράς τὸ ζήτημα τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἡμερολογίου δὲν ἐλύθη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Διεθνούς Ἀστρονομικῆς Ἐνώσεως, τῆς ὁποίας μέλος ἀπετέλει καὶ ὁ διαπρεπὴς ἐπιστήμων κ. Β. Αἰγινήτης, Διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τῶν Ἀθηνῶν. Μὴ δυνηθεὶς αὐτοπροσώπως νὰ μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Βασ. Αἰγινήτης ὑπέβαλεν εἰς αὐτὴν ὑπόμνημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξε τοὺς λόγους οἵτινες καλύουσι τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὅπως προσχωρήσῃ εἰς τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον διευτύπως συγχρόνως τὴν γνώμην τοῦ περὶ συντάξεως νέου Ἡμερολογίου ἀπὸ ἀπληθύνου τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ τε Ἰουλιανοῦ καὶ Γρηγοριανοῦ καὶ περὶ περιορισμοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ πολιτικὸν μέρος τοῦ Ἡμερολογίου, διὰ δὲ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ὅπως ἀπευθυνθῇ

αὕτη εἰς τὰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς Ἐκκλησίας, προτείνουσα ἀπλῶς εἰς αὐτὰς τὴν σχετικὴν αὐτῆς γνώμην.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα :

α') πρᾶδοχὴν ἑνὸς διαρκοῦς Ἡμερολογίου διατηροῦντος τὰς 52 ἑβδομάδας μετὰ μιᾶς ἢ δύο ἐπὶ πλέον λευκῶν ἡμερῶν·

β') διαίρεσιν τῶν 364 ἡμερῶν εἰς 4 μέρη, τῶν ὁποίων ἕκαστον ἐξ 91 ἡμερῶν, ἧτοι δύο μηνῶν ἐκ 30 ἡμερῶν καὶ ἑνὸς 31 ἡμερῶν·

γ') μετάθεσιν τῆς 1ης Ἰανουαρίου εἰς τὴν 22αν Δεκεμβρίου· καὶ

δ') διατύπωσιν εὐχῆς πρὸς μονιμοποίησιν τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα.

Τὰς ἀποράσεις ταύτας ἀνεκοίνωσεν ὁ κ. Β. Αἰγινήτης εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 28 Μαΐου 1922 ἐπιστολῆς του.

ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΣΥΝΕΛΘΟΝ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1923

Τὸ Πανορθόδοξον Συνέδριον, συνελθὸν κατὰ τὸ ἔτος 1923 (10 Μαΐου—8 Ἰουνίου) ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου :

1ον) τὴν ἀπάλειψιν τῶν 13 ἡμερῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου·

2ον) τὴν πρᾶδοχὴν δύο εἰδῶν ἐτῶν, τοῦ κοινοῦ ἐκ 365 ἡμερῶν καὶ τῶν δισέκτων ἐκ 366 ἡμερῶν·

3ον) τὴν διατήρησιν τῶν ἀκινήτων ἑορτῶν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τὴν ὁποίαν εἶχον σήμερον·

4ον) τὸν καθορισμὸν τῶν κινητῶν ἑορτῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα αἵτινες κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις θεωροῦνται ἄθικτοι. Τὸ Πάσχα θὰ ἑορτάζηται τὴν Κυριακὴν ἧτις ἔπεται τῆ πρώτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑαρινὴν πανσέληνον.

Τὸ αὐτὸ Συνέδριον ἐπιληφθὲν τῆς ἐξετάσεως ἀπὸ ὀρθοδόξου ἀπόψεως καὶ τοῦ καθόλου Ἡμερολογιακοῦ ζητήματος, ἀπεφάσισεν ἐν ψηφίσματι τὰ ἑξῆς :

1ον) Μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία προθύμως θὰ ἀποδεχθῇ τὸ μέλλον νέον Ἡμερολόγιον, ἐφ' ἕσον τοῦτο ἤθελον ἀποδεχθῇ ὅλαι αἱ Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι.

2ον) Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν διακοπὴν τῆς συνεχείας τῆς ἑβδομάδος εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ἄλλαι Ἐκκλησίαι συμφωνήσωσιν εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοιοῦτου νέου Ἡμερολογίου.

3ον) Ἐφ' ὅσον θὰ ἐπήρξῃτο συγκατάθεσις τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι πρόθυμος νὰ κηρυχθῇ ὑπὲρ τῆς μονιμοποιήσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ἐν ἡμέρᾳ πάντοτε Κυριακῇ.

4ον) Ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ὅπως ἡ τοιαύτη ἀμετακίνητος Κυριακὴ τοῦ Πάσχα ἀντιστοιχῇ πρὸς τὴν πραγματικὴν Κυριακὴν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου δι' ἐπιστημονικῆς μεθόδου καθοριζομένην.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΩΣ

Ἡ πρὸς τῇ Κοινωνίᾳ τῶν ἔθνων Συμβουλευτικὴ καὶ Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ κατ' Αὐγούστον τοῦ 1922 μελετήσασα τὸ ζήτημα τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἡμερολογίου ἔκρινε καλὸν πρὸς περισσοτέραν διασάφισιν ὀρισμένων σημείων νὰ συμβουλευθῇ τὰς ἐνδιαφερομένας ἁρχάς.

Καὶ πρὸς τοῦτο ἐκ τῶν Ἐκκλησιῶν προσεκλήθησαν μόνον αἱ τρεῖς κυριώτεραι : τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ Βατικανὸν καὶ ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία. Ἀντιπρόσωποι ὀρίσθησαν ὑπὸ μὲν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁ κ. Β. Αἰγινήτης, Διευθυντῆς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ δὲ τοῦ Βατικανοῦ ὁ αἰδεσιμώτατος πατὴρ Gian Franceski, πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας «dei nuoni Lincei», ὑπὸ δὲ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας ὁ αἰδεσιμώτατος T. R. E. Phillips, γραμματεὺς τῆς Βασιλικῆς Ἀστρονομικῆς Ἑταιρείας. Τὴν ὑποεπιτροπὴν ταύτην συνεπλήρωσαν καὶ οἱ κύριοι Jonkheer van Eyzinga, μέλος τῆς Συμβουλευτικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ κ. G. Bigourdan, τέως πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ Ἡμερολογίου Ἐπιτροπῆς τῆς Διεθνoῦς Ἀστρονομικῆς Ἐνώσεως καὶ ὁ κ. Willis H. Booth, πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ. — Ἡ Ὑποεπιτροπὴ αὕτη ἐπελήφθη ἀμέσως τῆς ἀνατεθείσης αὐτῇ ἐντολῆς, συνελθοῦσα τὴν 30ὴν καὶ 31ην Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1923 ἐν Γενεύῃ. Ἀπεφάσισεν ὅπως τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς κοινοποιήσῃ πρὸς πάσας τὰς Κυβερνήσεις καὶ τὰς θρησκευτικὰς Ἀρχάς, παρακαλουμένης ἵνα τῇ διαβιβάσῃσι πρὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1924 πᾶσαν παρατήρησιν καὶ εἰσήγησιν κρινομένην ὠφέλιμον.

Ἐκ τῶν γινομένων ἀνακοινώσεων τῶν ἐπισήμων τούτων Ἀντιπροσώπων ἔπεται ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως ἀποκλειστικῶς θρησκευτικῆς, ἡ μεταρρυθμισὶς τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μονιμοποιήσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, δὲν προσκρούει εἰς ἀνυπερβλήτους δυσκολίας, ἀλλὰ πρακτικῶς εἶναι πραγματοποιήσιμος διὰ μιᾶς συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ἐνδιαφερομένων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, τοῦ ζητήματος ὄντος καθαρῶς ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τέλος ὅτι αἱ ἀλλαγαὶ εἰς τὰς ὑπαρχούσας ἤδη παραδόσεις, τὰς ὁποίας ἤθελεν ἐπιφέρει πᾶσα μεταρρυθμισὶς, εἶναι δικαιολογημέναι καὶ παραδεκταί, ἐὰν αὐταὶ ζητηθῶσι καθαρῶς ὑπὸ τῆς κοινῆς

γνώμης ὑπὸ ἀπόψεως ἐπανορθώσεών τινων εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον καὶ εἰς οἰκονομικὰς σχέσεις.

Τὴν ἀπόφασιν τῆς Ὑποεπιτροπῆς ἐκινοποίησεν ἡ Γενικὴ Γραμματεία τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὅπερ ἀπήντησεν διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Φεβρουαρίου 1924 ἐπιστολῆς του, ἐπιφυλακσόμενον νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν μεταρρύθμισιν ἐὰν πᾶσι αἱ λοιπαὶ Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι ἤθελον ἀποδεχθῆ αὐτήν.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΡΟΤΑΘΕΝΤΑ ΣΧΕΔΙΑ

Μέγας ἀριθμὸς σχεδίων προτάθη, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων εἶναι ποικίλα. Διαφέρουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἄλλα μὲν ἐκ τῆς διαιρέσεως τῶν μηνῶν εἰς 30, 31 καὶ 28 ἡμέρας, ἄλλα δὲ ἐκ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος πρὸς τὴν ὁποίαν ἀντιστοιχεῖ ἡ πρώτη ἐκάστης τριμηνίας καὶ ἄλλα τέλος ἐκ τῆς τοποθετήσεως τὴν ὁποίαν δίδουσιν ἢ εἰς τὰς ἐμβολίμους ἡμέρας ἢ μῆνας, εἴτε εἰς τὴν ἀρχὴν εἴτε εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας.

Ὡς ὑποδείγματα ἐλήφθησαν τὸ δημοκρατικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ 1793, καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. C. Flammarion ὑποδειχθὲν κατὰ τὸ 1879 Ἡμερολόγιον.

Ἡ ἀνθρωπότης ἐστερήθη τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν μεταλλαγὴν τοῦ Ἡμερολογίου τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν κατὰ τὸ ἔτος 1793, ὅτε ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῶν Γάλλων ἀπεφάσισε τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου. Ἐξαιρετικὸν τὸ Δημοκρατικὸν Ἡμερολόγιον καὶ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπὸ ἐφευρετικότητος τῶν ὀνομάτων τῶν μηνῶν, ἀπηλλαγμένων καθολικῶν ἀναμνήσεων.

Τὸ σύστημα τοῦτο μετὰ τῶν ποιητικῶν του σημάνσεων ἀπετέλει ἔτος ἐκ 12 μηνῶν, ἐκ 30 ἡμερῶν ἕκαστος, διαιρουμένων κατὰ 36 δεκάδας. Οἱ 12 οὗτοι μῆνες παρηκολουθοῦντο ἀπὸ 5 παραπληρωματικὰς ἡμέρας. Τὸ ἔτος ἤρχιζε κατὰ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν, τὴν 22αν Σεπτεμβρίου. Ἀπλούστατον ὄν ἐχρησιμοποιήθη κατὰ τὴν διάρκειαν 12 μόνον ἐτῶν.

Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ ἀστρονόμου κ. C. Flammarion τὰ ἔτη κανονικῶς θὰ ἔχωσι τὰς ἰδίας ἡμερομηνίας· θὰ σύγκεινται ἐκ 52 ἐβδομάδων, ἐξ 7 ἡμερῶν, θὰ ἀρχίζωσι πάντοτε τὴν Δευτέραν. Θὰ χωρίζονται ὑπὸ μιᾶς μόνον λευκῆς ἡμέρας ἢ δύο διὰ τὰ δίσεκτα ἔτη. Αἱ μηνιαῖαι λήξεις θὰ γίνωνται κανονικῶς κατὰ τὴν 30ὴν τοῦ μηνός. Τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν διετηρήθησαν, μὴ ἀποκλειομένων εἰς τὸ μέλλον τῆς ἀλλαγῆς τῶν ὀνομάτων τῶν τεσσάρων τελευταίων μηνῶν.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα, ἣτις ἑορτάζεται μεταξὺ τῆς 80ῆς καὶ τῆς 114ῆς ἡμέρας τοῦ ἔτους, μὲ διαφορὰν 34 ἡμερῶν, τῶν ὁποίων τὸ ἕμισυ εἶναι 17.

θὰ ἐχρησιμοποιῆται μὲ τὴν πλησιεστέραν Κυριακὴν τῆς 80+17 ἢ 97ῆς ἡμέρας τοῦ ἔτους, δηλαδὴ τὴν Κυριακὴν 7 Ἀπριλίου.

Σχέδιον ἐγχειρῆθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν.—Τὸ σχέδιον τοῦτο ἔχει ὡς βᾶσιν τὴν τριμηνίαν· τὸ ἔτος σύγκειται ἐκ τεσσάρων ἴσων τριμηνιῶν, ἀποτελουμένων ἐξ 91 ἡμερῶν (δύο μηνῶν ἐκ 30 καὶ ἑνὸς μηνός ἐκ 31 ἡμερῶν). Αἱ διάφοροι ἡμερομηνιαὶ καὶ ἑορταὶ θὰ συμπίπτωσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν κατὰ τὰ διάφορα ἔτη· ἕκαστον ἔτος θὰ περιλαμβάνῃ 13 ἀκριβεῖς ἐβδομάδας, ἦτοι 91 ἡμέρας· θ' ἀρχίξῃ πάντοτε τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὴν Δευτέραν, ἢ δὲ 31 ἐκάστης τριμηνίας θὰ εἶναι Κυριακή.

Α' τριμηνία	Β' τριμηνία	Γ' τριμηνία	Δ' τριμηνία
Ἡμέρα νέου ἔτους	—	δίσεκτος ἡμέρα	—
Ἰανουάριος . . . 30	Ἀπρίλιος 30	Ἰούλιος 30	Οκτώβριος . . . 30
Φεβρουάριος . . 30	Μάϊος 30	Αὐγούστος . . . 30	Νοέμβριος . . . 30
Μάρτιος 31	Ἰούνιος 31	Σεπτέμβριος . . 31	Δεκέμβριος . . 31
ἡμέραι 91	ἡμέραι 91	ἡμέραι 91	ἡμέραι 91

Εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο δεόν νὰ προστεθῶσι δύο ἐμβολίμοι ἡμέραι, ἀναλόγως τοῦ ἔτους, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι δίσεκτον ἢ οὐ. Ἡ μία ἐκ τῶν ἡμερῶν τούτων εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ νέου ἔτους, ἣτις προηγεῖται τῆς 1ῆς Ἰανουαρίου. Ἡ ἄλλη εἶναι ἡ δίσεκτος, ἣτις προηγεῖται τῆς 1ῆς Ἰουλίου. Αἱ ἐμβολίμοι αὗται ἡμέραι εἶναι ἄνευ ἡμερομηνίας.

Σχέδιον Ἡμερολογίου τῆς Εἰρήνης.—Τὸ σχέδιον τοῦτο περιλαμβάνει δύο σπουδαίας μεταλλαγὰς: 1ον) τὴν σμίκρυνσιν ὅλης τῆς ἐβδομάδος εἰς 6 ἡμέρας διὰ τῆς ἐξαλείψεως τῆς Πέμπτης. Ὁ ἀκρωτηριασμός οὗτος ἐπιτρέπει ὅπως τὸ ἔτος σύγκειται ἐκ 12 μηνῶν, ἐκ 30 ἡμερῶν ἕκαστος, ἀποτελούμενος ἐκ 5 ἐβδομάδων (6 ἡμερῶν). Ἡ πρώτη ἐκάστου μηνός θὰ εἶναι Δευτέρα, ἢ δὲ τελευταία Κυριακή. 2ον) οἱ 12 μῆνες θὰ διετήρουν τὰ παλαιὰ τῶν ὀνομάτων, ἀπομείναντα ἐκ μακρᾶς χρήσεως.

Α' τριμηνία	Β' τριμηνία	Γ' τριμηνία	Δ' τριμηνία
Ἡμέρα νέου ἔτους	Ἐορτὴ νεότητος	Ἐθνικὴ ἑορτὴ	Οἰκογεν. ἑορτὴ
Ἰανουάριος . . . 30	Ἀπρίλιος 30	Ἰούλιος 30	Οκτώβριος . . . 30
Φεβρουάριος . . 30	Δόξαν ἐργασίας	Αὐγούστος . . . 30	Νοέμβριος . . . 30
Μάρτιος 30	Μάϊος 30	Σεπτέμβριος . . 30	Δεκέμβριος . . 30
—	Ἰούνιος 30	—	—
ἡμέραι 90	ἡμέραι 90	ἡμέραι 90	ἡμέραι 90

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ συνήθους ἐκ 35 ἡμερῶν ἔτους προστίθενται 5 ἡμέραι ἀχρονολόγητοι, αἱ ὁποῖαι θὰ θεωροῦνται ὡς ἑορτάσιμοι. Ἡ πρώτη (κατὰ τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον) θὰ εἶναι ἡμέρα τοῦ νέου ἔτους. Ἡ δευτέρα (κατὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν) ὡς ἑορτὴ τῆς ἀνοιξέως, τῆς νεότητος. Ἡ τρίτη (κατὰ τὸ ἐαρινὸν ἡλιοστάσιον) ὡς ἐθνικὴ ἑορτὴ. Δυνατὸν ἐπίσης διὰ τινὰ ἔθνη νὰ προσδιορισθῇ ὡς ἑορτὴ θρησκευτικῆ, ἀγροτικῆ, ἐμπορικῆ κτλ. Ἡ τετάρτη (κατὰ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν) ὡς ἑορτὴ οἰκογενειακὴ καὶ τέλος ἡ πέμπτη μεταξὺ Ἀπριλίου καὶ Μαΐου εἰδικῶς πρὸς δόξαν τῆς ἐργασίας.

Διὰ τὰ δίσεκτα ἔτη θὰ ὑπάρχη μία ἀχρονολόγητος ἐπὶ πλέον ὡς ἡμέρα δίσεκτος, ἥτις θὰ ἐποποθετεῖτο μεταξὺ τῆς Κυριακῆς 30 Δεκεμβρίου καὶ τῆς πρώτης ἀχρονολογήτου ἡμέρας τοῦ νέου ἔτους κάθε τέσσαρα μόνον ἔτη. — Ἐνεκα τῆς ἀπωλείας τῆς ἡμέρας Πέμπτης προτείνεται ὅπως αἱ πέντε πρῶται ἡμέραι ἐκάστου μηνὸς χρησιμοποιοῦνται δι' ἐργασίαν ὑποχρεωτικῆς ἀνευ διακοπῆς.

Σχέδιον Ἡμερολογίου τῆς Ἐλευθερίας.— Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς βάσιν τὴν ἐβδομάδα, τὸ ἔτος ἀποτελεῖται ἐκ 13 μηνῶν, ἐξ 28 ἡμερῶν ἕκαστος (13×28=364 ἡμερῶν. Ἐκαστος μὴν περιλαμβάνει τέσσαρας ἐβδομάδας ἐξ 7 ἡμερῶν. Αἱ δὲ ἀχρονολόγηται ἡμέραι θὰ παρεμβάλλωνται ἢ μία μεταξὺ τῆς 28ης Δεκεμβρίου καὶ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, ὀνομαζομένη ἡμέρα νέου ἔτους, ἢ δὲ ἄλλη διὰ τὰ δίσεκτα ἔτη μεταξὺ τῆς 28ης Ἰουνίου καὶ τῆς 1ης Ἰουλίου, κάθε 4 ἔτη, ὡς δίσεκτος ἡμέρα. Ὁ πρόσθετος δέκατος τρίτος μὴν, παρεμβαλλόμενος μεταξὺ τοῦ μηνὸς Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου, θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα Ἐαρινὸς (vernal) καὶ θὰ ἄρχεται πάντοτε κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν.

A' τριμηνία	B' τριμηνία	Γ' τριμηνία	Δ' τριμηνία
Ἡμέρα νέου ἔτους	Ἐαρινός 28	Ἡμέρα δίσεκτος	—
Ἰανουάριος 28	Ἀπρίλιος 28	Ἰούλιος 28	Ὀκτώβριος 28
Φεβρουάριος 28	Μάϊος 28	Αὐγούστος 28	Νοέμβριος 28
Μάρτιος 28	Ἰούνιος 28	Σεπτέμβριος 28	Δεκέμβριος 28

Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο αἱ αὐταὶ ἡμερομηνίαι ἀντιστοιχοῦσιν κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ὁ μὴν ἀρχίζει καθ' ἐκάστην Δευτέραν καὶ ὅλοι οἱ μῆνες ἔχουσι τὴν αὐτὴν διάρκειαν.

Σοβιετικὸν Ἡμερολόγιον (1929).— Τὸ Σοβιετικὸν σχέδιον εἶναι ἀντιγραφή τοῦ ἐπαναστατικοῦ Γαλλικοῦ Ἡμερολογίου, μόνον οἱ μῆ-

νες δὲν διαιροῦνται εἰς τρεῖς δεκάδας, ἀλλὰ εἰς ἕξ ἐβδομάδας ἐκ πέντε ἡμερῶν ἐκάστη.

A' τριμηνία	B' τριμηνία	Γ' τριμηνία	Δ' τριμηνία
Ἰανουάρ. 30 (6 ἐβδ.)	Ἀπρίλιος 30 (6 ἐβδ.)	Ἰούλιος 30 (6 ἐβδ.)	8/βριος 30 (6 ἐβδ.)
22 ἐπέτειος θανάτου Λενίν.	1 καὶ 2 Μαΐου ἐορταὶ Διεθνοῦς		9/βριος 30 (6 ἐβδ.)
Φεβρ. 30 (6 ἐβδ.)	Μάϊος 30 (6 ἐβδ.)	Αὐγούστ. 30 (6 ἐβδ.)	7-8 Νοεμβρίου
Μάρτ. 30 (6 ἐβδ.)	Ἰούνιος 30 (6 ἐβδ.)	7/βριος 30 (6 ἐβδ.)	ἐορταὶ ἐπαναστάσεως
Ἐβδομάδες 18	Ἐβδομάδες 18	Ἐβδομάδες 18	10/βριος 30 (6 ἐβδ.)

Τὸ ἔτος σύγκειται ἐκ 12 μηνῶν, ἐκ 30 ἡμερῶν ἐργασίας ἕκαστος· τέσσαρες τριμηνία ἐκ 18 ἐβδομάδων δίδουσι 72 ἐβδομάδας κατ' ἔτος, ἐκ 5 ἡμερῶν ἐκάστη· ἐξηλείφθησαν ἐξ ἐκάστης ἐβδομάδος αἱ ἡμέραι Σάββατον καὶ Κυριακὴ· διετηρήθησαν τὰ ὀνόματα τῶν μηνῶν καὶ ἡμερῶν.

Αἱ πέντε συμπληρωματικαὶ ἡμέραι, αἱ ἀντιστοιχοῦσαι εἰς τὸ Δημοκρατικὸν Ἡμερολόγιον ἀντικατεστάθησαν εἰς τὸ Σοβιετικὸν Σχέδιον ἐκ πέντε ἑορτασίμων ἡμερῶν, αἱ μόναι κατὰ τὰς ὁποίας παύει πᾶσα ἐργασία. Αὗται εἶναι ἢ περὶ τὴν 22αν Ἰανουαρίου ἐπέτειος τοῦ θανάτου τοῦ Λενίν, αἱ περὶ τὴν 1ην καὶ 2ην Μαΐου ἐορτὴ τῆς Τρίτης Διεθνοῦς καὶ αἱ περὶ τὴν 7ην καὶ 8ην Νοεμβρίου ἐπέτειος τῆς ἐπαναστάσεως. Κατὰ τέσσαρα ἔτη περὶ τὴν 29ην Φεβρουαρίου προστίθεται μία ἐμβόλιμος ἡμέρα, ἐορτὴ τῆς βιομηχανοποιήσεως. Αἱ ἡμέραι αὗται εἶναι ἀνευ ἡμερομηνιῶν καὶ ὀνομάζονται ἡμέραι Λενίν, Μάρξ, III Διεθνῆς, Κομμουνιστικὴ κτλ.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Συμβουλευτικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Συγκοινωνιῶν καὶ τῆς Διαμετακομίσεως καταρτισθεῖσα Ὑποεπιτροπὴ, συνελθοῦσα κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1924 ἐν Παρισίοις καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1925 ἐν Γενεύῃ, συνεζήτησε τὰς χρησιμοτέρας καὶ ἀναγκαιοτέρας μεταρρυθμίσεις τὰς περιλαμβανομένας εἰς τὸ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν Κυβερνήσεων, τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν ὀργανώσεων ὑποβληθὲν σχέδιον τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς Ρώμης καὶ τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Λονδίνου. Ἡ Ὑποεπιτροπὴ ἠναγκάσθη νὰ ἀναβάλλῃ τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις μέχρις ἀπαντήσεως ἀπάντων τῶν διαφορῶν κέντρων.

Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1926 ἡ Ὑποεπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι 22 Κυβερνήσεις παρεδέχθησαν τὸ ἀκίνητον τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἀπεφάσισεν ὅπως προτείνῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἵνα πράξῃ τὰ δέοντα ὅπως γίνῃ δεκτὴ παρὰ τῶν ἀρμοδίων πολιτικῶν καὶ

θησκευτικῶν ἀρχῶν ὡς ἡμέρα ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ἢ Κυριακῆ ἥτις ἀκολουθεῖ τὸ δεύτερον Σάββατον τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου.

Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ γνῶμαι συμφωνοῦσιν εἰς τὴν ἀρμονικὴν διαίρεσιν τῶν μηνῶν, εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν δύο λευκῶν ἡμερῶν καὶ εἰς τὴν μονιμοποίησιν τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Μεταξὺ τῶν ὑποβληθέντων 150 σχεδίων δύο συνδυασμοὶ πρωτεύουσι :

Β') Δώδεκα μῆνες, διηρημένοι εἰς τέσσαρας ἴσας τριμηνίας, ἐκ 30,30 καὶ 31 ἡμερῶν ἕκαστος μῆν, τῆς πρώτης ἡμέρας ἑκάστης τριμηνίας οὔσης Δευτέρας καὶ τῆς τελευταίας Κυριακῆς, τὸ πᾶν δίδον ὀλίγον ἐκ 364 ἡμερῶν. Μεταξὺ τῆς 31ης Δεκεμβρίου καὶ τῆς 1ης Ἰανουαρίου θὰ ὑπάρχη ἕκαστον ἔτος μία λευκὴ ἡμέρα—ἢ συμπληρωματικὴ—καὶ κάθε τέσσαρα ἔτη διὰ τὰ δίσεκτα· θὰ ὑπάρχωσιν οὕτω δύο μὴ ὑπολογιζόμενα εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν.

Γ') 13 μῆνες ἐξ 28 ἡμερῶν ἕκαστος, ἀποτελοῦντες ἐπίσης 364 ἡμέρας, εἰς τὰς ὁποίας θὰ προστίθενται μία ἢ δύο λευκαὶ ἡμέραι.

Ὁ πρῶτος συνδυασμὸς παρουσιάζει ἐλπίδας τινὰς ἐπιτυχίας, διότι ὁ ἀριθμὸς 12 ἀνταποκρίνεται εἰς ὅλας τὰς ὑποδιαίρεσεις τοῦ ἔτους ἐξ ἡμισείας, εἰς τέταρτα, ἢ εἰς τρίτα, δι' ἑξαμηνίας καὶ τριμηνίας, ἐνῶ τὸ ἄντικθον ὁ ἀριθμὸς 13 δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς καμμίαν ἀκριβῆ ὑποδιαίρεσιν, ἀν καὶ ὁ συνδυασμὸς οὗτος παρορσιάζει πολλὰ ἄλλα πλεονεκτήματα.

**ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΝ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ.**

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀπεφάσισε νὰ προσκαλέσῃ ὅλα τὰ ἔθνη εἰς Παγκόσμιον Συνδιάσκεψιν κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον ἐν Γενεύῃ, πρὸς παραδοχὴν ἐνιαίου καὶ παγκοσμίου Ἡμερολογίου, μέλλοντος νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1934.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δημοσιευθέντος ἀρθρου ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Ἐργασίας κατὰ τὸν Αὐγούστον τοῦ 1927, ἢ Διεθνῆς Ἐνωσὸς τοῦ Λονδίνου διὰ τὴν μεταρρίθμισιν τοῦ Ἡμερολογίου, ἀπέστειλε συμπληρωματικὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἀνακεφαλαιοῖ ἢ Ἐκθεσίς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἐκ τῶν διαφόρων ἐγγράφων ἔπεται ὅτι τὸ ἐκ 13 μηνῶν συγκείμενον ἔτος παρουσιάζει τὰς μεγαλυτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας διὰ νὰ γίνῃ παραδεκτὸν κατὰ τὴν προσεχῆ Συνδιάσκεψιν τῆς Γενεύης, ὅπου θὰ κατατεθῶσι δύο σχέδια, τὸ σχῆδιον Β' κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ ἔτος θὰ σύγκειται ἐξ ἴσων τριμηνιῶν, δύο μηνῶν ἐκ 30 ἡμερῶν καὶ ἑνὸς μηνὸς ἐκ 31, καὶ τὸ σχῆδιον Γ' περιλαμβάνον τὸ ἐκ 30 μηνῶν Ἡμερολόγιον, ἑκάστου μηνὸς σημειουμένου ἐξ

28 ἡμερῶν. Ὁ 13ος μῆν, φέρων τὸ ὄνομα Ἡλιος (Sol), θὰ παρεμβάλλεται μεταξὺ Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου, δηλ. ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον τοῦ ἔτους. Ἡ 365ῃ ἡμέρα, ἥτις θὰ εἶναι ἡμέρα λευκὴ, θεωρουμένη ὡς ἡμέρα διεθνῆς, θὰ τίθηται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Διὰ δὲ τὰ δίσεκτα ἔτη, ἢ δίσεκτος ἡμέρα, ἥτις ἐπανάρχεται κάθε 4 ἔτη, θὰ προστίθεται εἰς τὸν μῆνα Ἰούνιον καὶ, ὅπως ἢ λευκὴ ἡμέρα, θὰ εἶναι ἑορτάσιμος.

Μεταξὺ τῶν πολυπληθῶν πλεονεκτημάτων, τὰ ὅποια παρουσιάζει ἢ ἐφαρμογὴ τοῦ τελευταίου Ἡμερολογίου, τὰ κυριώτερα εἶναι :

1ον) Ὅλοι οἱ μῆνες θὰ εἶναι ἴσοι, ἐξ 28 ἡμερῶν καὶ ἢ διαδοχὴ αὐτῶν θὰ εἶναι ὁμοία.

2ον) Αἱ ἡμερομηνία τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος θὰ εἶναι αἱ ἴδιαι δι' ὅλους τοὺς μῆνας καὶ ἀντιστρόφως ἑκάστη ἡμερομηνία θὰ πίπτῃ πάντοτε κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν.

3ον) Ἐκαστον τέλος τοῦ μηνὸς θὰ συμπίπτῃ μὲ τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος, τοῦθ' ὅπερ εἶναι πολὺ πρόσφορον διὰ τὸ ἐμπόριον, τὰς ἐργασίας, τὰ ἐνοίκια κτλ.

4ον) Τὰ τιμολόγια, τὰ συναλλάγματα, δὲν θὰ λήγωσι ποτὲ Κυριακῆν. Οἱ μηνιαῖοι ἰσολογισμοί, ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ἡμερομισθίων, αἱ στατιστικαὶ θὰ ἀπλοποιηθῶσι μεγάλως.

5ον) Τὰ Ἡμερολόγια θὰ γίνωσιν ἀχρηστα.

6ον) Ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα θὰ ὀρισθῇ ἀμετακινήτως ἢ 9ῃ Ἀπριλίου, ἢ δὲ Πεντηκοστῇ ἢ 28ῃ Μαΐου.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΔΕΞΕΙΣ

Ἐπὶ τὸ ἴδιον πνεῦμα ὠμίλησε καὶ ὁ ἐλθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν προεστάμενος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κ. Κλάρβορτ εἰς τὴν διάλεξιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε τὸν μῆνα Ἀπρίλιον εἰς τὸ Τουρκικὸν Πανεπιστήμιον.

Ἐδωκε λεπτομερεῖς διασαφήσεις περὶ τῆς κατανομῆς τοῦ ἔτους εἰς 13 μῆνας, ἐξ 28 ἡμερῶν ἕκαστος. Ὑπέδειξεν ἔλα τὰ ὠφελήματα καὶ δὴ τὸ κέρδος τοῦ χρόνου καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῶν δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι γίνονται σήμερον συνεπείᾳ τῶν λαθῶν καὶ τῆς ὀχληρᾶς συγχύσεως τῶν ἡμερομηνιῶν. Ἐπίσης ὑπέδειξε καὶ τὴν ἀρμονίαν ἥτις προέρχεται ἐκ τῆς διαιρέσεως τοῦ μηνὸς εἰς 4 τελείας ἐβδομάδας μεταξὺ τῶν ἐβδομαδιαίων ἡμερομισθίων καὶ τῶν μηνιαίων δαπανῶν τοῦ κοινοῦ.

Ὁ κ. Μίξες Κότσογουρτ, διευθυντῆς τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἐνιαίου Ἡμερολογίου, ἐτόνισεν εἰς σχετικὰς του ἀνακοινώσεις, ὅτι τὸ Συμβούλιον ὁμοθυμῶς συνέστησεν ὅπως τὸ Πάσχα προσδιορισθῇ διὰ τὴν Κυριακῆν ἥτις ἔπεται μετὰ τὸ δεύτερον Σάββατον τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου. Ἡ πρότασις ὅπως τὸ ἐκ 364 ἡμερῶν συγ-

κείμενον ἔτος περιλαμβάνει καὶ μίαν ἀχρονολόγητον ἡμέραν, καθοριζομένην ὡς ἡμέρα διεθνῶς ἀναπαύσεως, θὰ συντελέσῃ ὅπως ἡ 7η Ἀπριλίου νὰ συμπίπτῃ πάντοτε τὴν Παρασκευὴν καὶ νὰ καθιερωθῇ ὡς ἱστορικὴ ἡμερομηνία διὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν, ἡ ὁποία ἐγένετο γενικῶς παραδεκτὴ ὡς ἡμέρα τῆς Σταυρώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αἱ προσπάθειαι αἵτινες ἐγένοντο πρὸς καθορισμὸν τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Πάσχα, παρουσιάζουσι τόσῃν μεγάλῃν ἐπιτυχίαν, ὥστε φαίνεται ἀπολύτως βέβαιον ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1934 ἡ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα θὰ ὀρισθῇ ἕνα συμπίπτῃ πάντοτε τὴν 9ην Ἀπριλίου.

Συντόμως ὑπεδείξαμεν τὰ προκείμενα ἐκ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἡμερολογίου καὶ τῆς μονιμοποιήσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα πλεονεκτήματα. Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ μεταρρυθμίσις δύναται καὶ δεόν νὰ γίνῃ ἢ διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου μετερρυθμισμένου ἢ διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Ἡμερολογίου Μαλίνοβιτς, πλέον ἀκριβεστέρου καὶ τελειότερου ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα.

Σήμερον ἡ ἀνθρωπότης παλαίει μὲ φοβερὰς κρίσεις, κρίσιν κοινωνικὴν, πολιτικὴν, οικονομολογικὴν. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεταλλαγῆς τῆς καταστάσεως ταύτης, καθ' ἣν εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς ὅλα τὰ ἔθνη ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐπὶ νέων βάσεων ἑνωσίντων καὶ μὲ τὴν ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις μεταβολὴν των, ἡ ἀνθρωπότης ἀβεβαία διὰ τὸ μέλλον της, προσπαθεῖ νὰ ἐνωθῇ ὅπως ἐπιδοθῇ εὐκολώτερον εἰς τὸ ἐμπόριον. Ζητεῖ μὲ κάθε τρόπον νὰ ἐγκατασταθῇ ἐπὶ σταθερῶν βάσεων καὶ νὰ εὐρίσκηται ἐν διαρκεῖ εἰρήνῃ!

Εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἐγκεῖται, ἀφοῦ ἀνέλαβε τὴν μελέτην τῶν μέσων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης, ἐγγράψασα εἰς τὴν ἡμερησίαν αὐτῆς διάταξιν καὶ τὴν λύσιν τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἡμερολογίου, ὅπως ἀσχοληθῇ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλου, ἵνα λύσῃ τὸ πρόβλημα τοῦτο τὸ τόσῃ μεγάλῃς σπουδαιότητος.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἰούνιος 1931.

SISMAPROGNOSI
SISTEMI